

щото и едните и другите трябва да се критикуват, — но така е.

Та в тая наша компания от дума на дума, повдигна се въпрос за смелостта. Това е един вид добродетел, която в старите времена особено много се е ценела. Цели епохи са означавани под знака на тая висша добродетел. Времената на рицарството, дуелите, юначните похождения и пр. и пр. На съвременния човек дуелите, например, биха действували потресяюще върху изострените нерви. Да се явиш лице срещу лице с един противник и с напълнени пистолети да изкупвате някаква си накърнена чест! Това не звучи ли на варварщина? Не е ли по-практично и по-целесъобразно, да го причакаш някъде на тъмно и да му светиш маслото с един вистрел. Защо са нужни тук церемонии, хвърляне на ръкавици, измерване на крачки. Тези работи за нервите на съвременния цар на цивилизацията — човекът, са непоносими.

Ако не ти стига кураж да го застреляш из засада, поради това, че имаш естествено отвращение от кръвта, то можеш да го убиеш морално, чрез клевета, чрез интрига, чрез пресата. Това са легални средства, с които напълно безопасно можеш да си послужиш, без да показваш твоята висша добродетел — смелостта.

Под влиянието на виното, което възбужда